

Sven-Bertil Mårtensson: Porträttmålare från Gullered

Sven-Bertil Mårtensson med sitt porträtt av sig själv.

FOTO: ANETTE WESTERLUND

En porträttmålare berättar

”

Jag är Sven-Bertil Mårtensson.

Jag är porträttmålare.

– Jag har en orderbok för människor som vill låta måla sitt porträtt. Jag tycker om att leka med karaktärer och olika betoningar. Som ung jobbade jag bland annat som kontorsbud på UT och då tyckte jag att det ibland kunde bli lite tråkigt med alla foton. Så jag gick in till dåvarande chefredaktören och visade upp några teckningar och sade att ”jag kan hjälpa er”. Jag tecknade illustrationer till artiklar gjorde karikatyrer av kända människor i

staden. Jag gjorde bland annat en på en gammal folkpartist som chefredaktören inte vågade publicera. Jag vet att det knorrades lite från andra håll på redaktionen om detta. De tyckte den skulle publiceras.

– **Jag är född** och uppvuxen i Gullered och gick i skola i Liared, Strängsered och Hössna. När jag tagit studenten försörjde jag mig genom olika småjobb. Jag har jobbat som vårdbiträde, cirkelledare i konst och med trädgårdar. Men jag har alltid sett till att det funnits energi kvar till måleriet. Till slut kände jag att jag var vid en konstnärlig återvändsgräns. Ett års konstskola kanske? Blev tre.

Det är svårt att värja sig när man sugns in i konsten. Jag gick tre år på Hovedskous målarskola i Göteborg. Jag fick öva på att måla efter olika modeller och prova olika tekniker. Jag hade så mycket entusiasm att jag under sista året fick klassens största stipendium, så vissa 25-åringar hade nog ramlat ner i alla fall.

– **Vad jag lärde mig?** När jag var klar med skolan var det dags för utställning och jag var verkligen laddad med energi inför min konstnärsframtid. Ungefär samtidigt bestämde jag mig för att bilda familj. Jag var nog inte riktigt beredd på föräldraskapet. Jag upptäckte att det fanns viktigare saker än utställningar på galleri. Jag blev

hemmapappa i fem–sex år. Då lade jag i princip penslarna på hyllan.

– **2004, i en lokal** i Kortedala, kom jag igång med måleriet på riktigt igen. Jag hade kommit fram till att porträttmålning rymmer det jag vill göra med mitt konstnärskap. Ungefär samtidigt skulle min äldsta dotter börja i årskurs sex. Tyvärr var hennes skola ständigt omskriven med stora, negativa rubriker i Göteborgs-Posten, så då föddes idén om att lämna storstan. Så jag är faktiskt en hemvändare.

– Min fru är en storstadsmänniska, men jag ville prompt flytta ut på landet där jag vuxit upp. Jag trodde det

var det rätta. Ungefär samtidigt fick vi ett nytt barn att ta hand om, som jag blev hemmapappa med. Men efter en tid fick vi nog av all körtid och flyttade 2011 in till centrala Ulricehamn, som ett logistiskt centrum för att ta hand om alla barn.

– **Sedan jag** fått den här lokalen har jag kommit igång med måleriet igen. Jag går en kurs på Linnéuniversitetet som heter tecknade serier. Det är bra, för under åren hemma med minstingen har jag samlat på mig så många roliga episoder som jag skrivit ner och tecknat. Nu har jag material till flera barnböcker. Just nu jobbar jag på hur karaktärerna i boken ska

se ut. De handlar om mig och yngsta barnet.

– Och nu då? Jag har så mycket som vill ut att det bara skriiiker om det! Nu ska jag fortsätta på mina barnböcker. Sedan har jag mycket jag vill utveckla med min porträttmålning. Jag har mycket kvar att experimentera med. Det här är så roligt!

”

Berättat för:
Anette Westerlund

anette.westerlund@ut.se • 0321-26216

► Mer om Sven-Bertil Mårtensson

Namn: Sven-Bertil Mårtensson
Ålder: Runt 50. Medelålders.
Bor: I Ulricehamn.
Familj: Stor.
Yrke: Porträttmålare
Fritid: Familjen
Äter helst: Janssons frestelse
Dricker helst: Kaffe eller en kall Ramlösa. Har alltid en stående i kylan.
Senast lästa bok: Understanding comics av Scott McCloud
Senast sedda film: Avatar

Porträtt av dottern.

► Sven-Bertil om...

... 10 år:

– Då är jag igång som porträttmålare och även i full gång med mina barnböcker. Jag hoppas jag har flyt i att fånga upp livet, lustigt som det kan vara, och rita det. Och därigenom glädja människor. Det finns så mycket roligt i livet som

folk går miste om. När det händer för mig måste det helt enkelt ner på papper. Jag hoppas kunna hålla på med det parallellt med porträttmålningen.

... dottern som läser sista året på Tingsholms-gymnasiets estetiska program:

– Hm... Jag har anlag. Hon har talang.

... om familjelivet:

– Man måste ta hand om hela sin familj, ibland genom att till exempel gå på buggkurs. Min fru tycker nämligen om att dansa. Och jag har hittills inte varit så bra som danspartner. Det går väl hittills sisådär men jag tänker att ”om det finns någon som är sämst, finns det alltid någon som vågar vara näst sämst”.